

авшеса повиче отъ Бога, нежели отъ побудитель-
 атъ на таа сѣровость, изави това нѣщо юще ве-
 черь-та: но созаклатници-те са вѣснаха на сѣ-
 кадѣ съ оружїе въ рѣцѣ-те си, и въ единъ день
 избїаха до четиридесать хїлады Протестанты, у-
 потребивши върхѣ тѣхъ сѣко сѣровство; шото едни
 палаха, едни избѣсиха, а кои-то оставаха послѣ да
 са палатъ, товараха ги съ сламя, съ коуж-то ги па-
 лаха; а когато обѣсваха майкы-те, обѣсваха
 на брат-атъ имъ, и дѣщеры-те имъ; много отъ
 тїа бѣха непрозни, и матаха дѣца-та си, но па-
 писти-те ги бѣсаха, а дѣца-та имъ даваха на кѣ-
 чета та, и на скине-те, тѣ ги издаваха, както пи-
 шатъ Англически-те историци.

А въ дръгы-те Европейскы епархїи, сирѣчь въ
 Воимїѣ, Германїѣ, Свїдїа, Полонїѣ и въ Унгарїѣ,
 въ тїѣ години не ставаше дрѣго, освенъ вы-
 коты, смѣщенїа и гоненїа междѣ папищаны-те и
 Протестанты-те, кои-то сѣкогашъ повдигаха папи-
 сти-те, побѣдимы ушъ отъ ревность за Бога.

Знай, че съ това име Протестанти, не само
 тѣхъ именѣваха, но и Лѣтираны-те и сичкы-те ре-
 форматоры.

Глава 135.

За авившы-те са лжемесїи.

Въ тїа са времена авїахъ двамина лжемесїи,
 кои-то лѣстаха лесновѣрбѣщы-те Евреи. Отъ тїа
 един-атъ бѣше отъ Константинопольскы-те благо-